

UKRAINIAN JOURNAL

ABOUT UKRAINE ALL OVER THE WORLD
СБИТУ ПРО УКРАЇНУ

SEPTEMBER
№3 (3), 2007

www.ukrainianjournal.com.ua

ДУХ НЕСКІНЧЕНОЇ БИТВИ

/Олексій Кулаков "Битва князя Ігоря"./

"Слава тим, хто не шукав хвальби"
/із "Слова про Ігорів похід"/

Батальний жанр один з найскладніших у малярстві. Невипадково суперництво між Леонардо да Вінчі та Мікельанджело виявилось в їх участі у конкурсі на виконання батальних сцен з двох переможних битв флорентійської Республіки. Але, крім ескізів, обидва так і не змогли завершити свої роботи під критичним поглядом один на одного. Сюжети битви, в т.ч. і апокаліптичної, високо цінувалися серед майстрів Північного Ренесансу, особливо

Альбрехта Дюрера і Лукаса Кранаха.

Драматична історія слов'янських народів теж викликала необхідність кропіткого закарбування військової слави предків. До батального жанру звертається росіянин В.Верещагін, поляк Я.Матейко, чех А.Муха. В українському живопису найбільше розроблена тема козацьких походів і Великої Вітчизняної війни, зокрема, у знаних панорамах і діорамах на місці славетних боїв за Батьківщину.

Сучасний київський художник Олексій Кулаков, що успішно закінчив аспірантуру Національної Академії мистецтв, обирає сакральну для кожного слов'янина тему битву князя Ігоря з половцями. Оспівана в славнозвісному "Слові про Ігорів похід", вона набуває у талановитого мистця не лише суто історичних, але й духовних, світоглядних вимірів. Батальний образ увіковічує дух незламної стійкості наших предків, княжий заклик до з'явлення слов'янської богині перемоги Слави.

Всупереч сучасним, в основному маскультним стереотипам зображення війни, картина О.Кулакова не смердить некрореалізмом смерті, не відлякує кров'ю бойовиків і анатомічними подробицями фільму жахів. Навпаки, художник зосереджується на моральному, духовному пафосі батального образу, підкреслюючи водночас драматичну й героїчну суть "вічної" битви, яку й досі веде князь Ігор у нашій пам'яті. Причому мистець робить це у кращих академічних традиціях вітчизняного малярства, з високою професійною майстерністю поєднуючи світоглядні ідеї образу з виваженою композицією і витонченою живописною технікою.

Доволі велике полотно /розмір 270x150/ немов розділене майже по діагоналі на два світи русинський та поганський. Лінія "розгину", що складається із руського списа і подовжується помахом Ігорева меча-кладенця, підсилюється колористично, поділяючи в цілому тривожно-похмурий колорит картини на більш світлі або темні площини. Червлений княжий стяг /колір Юрія Змієборця/ протистоїть чорній масці "песиголовця", як часто називали на Русі ворогів-кочовиків, котрі для настрашки надягали звірячі шкури із страхітливими головами. Темне, чорне начало /колір нечистої сили/ домінує в живописних характеристиках поганців.

Взагалі внутрішнє світло має в картині особливе значення. Тут немає сяяння перемоги чи тріумфального блиску слави. Скоріше, це світло сонячного затемнення, яке віщує Ігореві біду, але не зупиняє хороброго князя. Присмерковий колорит картини своєрідно знаменує "сутінки Русі", водночас підсилюючи очікування вранішньої зорі, яку серед слов'ян називали Зимцерлою. І як у древньокиївському язичницькому храмі Зимцерли людям давалась упевненість у завтрашньому дні, так і від картини йде настрій твердої вдачі, непереможності, надії.

Наталія Папірна
"Батік" 2001 р. н.

*На очах
и удачі
Змірним
Ветхий,
17.11.1999*

Традиція. Новація. Конвергенція
/Олексій Кулаков+Наталія Папірна/

"Пласт-Арт" знов експериментує.
Сьогодні галерея надає місце спробі
експозиційного і навіть артефактного
посидання двох різних стилів і технік.
Кажучи алегорично, якщо у Рубенса є

"союз Землі та Води", то
тандем Наталії Папірної та Олексія Кулакова
репрезентує "союз Батіку та Олії".

На виставці бачимо дві лінії творчості,
які у перспективі зливаються в єдиному горизонті
Кентавра відео-образу.

Наступає немов зближення, конвергенція
малярства і графіки, живописності та
декоративності, класицистської статичності і
футуристичного динамізму.

Олексій, як випускник майстерні станкового
живопису харківського професора
А.М. Константинопольського,
нетрадиційно для сучасного мистецтва
продовжує класичні традиції. Його палітра
/з густою теплою фарб і улюбленим
сонячно-жовтим акордом/

та чуття форми /з математично-інтуїтивно
вивіреною композицією портрета та
імпресіоністичною розробкою сталих мотивів
пейзажу/наслідує візуальні ідеї історії
живопису 17-20 століть
/від Рембрандта до І.Грабаря/.

Наталія, як випускниця майстерні станкової
графіки київського професора І.М.Селіванова,
постійно шукає новацій в синтезі з традиціями
вже "історичного" авангарду.

Її образність вітражно калейдоскопічна
/з вишуканою оптичною орнаментальністю/
й водночас колористично не пістрява, а навіть
прохолодно свіжа /з провідними у ранніх кубістів
зеленуватими, брунатними, палевими тонами/.
Що технічно і перцептивно дає відео-конвергенція
двох мистців, технік, шкіл, традицій та інновацій
/з натяком на комп'ютерну графіку/-
вирішувати глядачеві

Олексій Кулаков
"Портрет" 2001 р. н.

*Дорогий
Олексій
от очей
Алексей
17.01.99.*

Володимир Личков
доктор філософських наук,
мистецтвознавець

На першій сторінці каталогу спільна робота
Олексія Кулакова та Наталії Папірної
"Кіт"
102x70, батік